

Архимандрит Евсевије: Кроз молитву смо велика породица у Христу

Архимандрит Евсевије (Меанџија), клирик храма Свете Марине у Атинској архиепископији говорио је у Теми јутра за Радио "Светигора" о Светој литургији, истакавши да без Свете литургије хришћански живот нема смисао, јер из ње извире сва пуноћа живота.

„Оно што данашњи човек заборавља јесте да је он и биће молитве, јер молити се Богу ми постајемо уједно и ближи једни другима. Кад ми неко говори: 'Волим те' , а никада се не моли за мене, онда та љубав завршава у гробу. А када се неко моли за нас и ми за друге, е онда та љубав васкрсава и вазнесе се све до небеса и тада заиста осећамо да смо ми кроз молитву једна велика породица у Христу, једна велика заједница у којој је глава сам Господ, наш Исус Христос. Осећамо кроз моливу да смо једни другима неопходни на путу нашега, не само спасења и царства небескога, него на путу нашег овоземаљског живота, једни другима смо узрок радости. Управо данас у доба великих немира, потребно је да се молимо како лично, тако и саборно. Свако од нас по благослову свога духовника и свештеника има неко мало молитвено правило, али, пре свега, молимо се за ближњег, како за живе, тако и за упокојене, али и за непријатеље своје – за сваког човека.“ – казао је

архимандрит Евсевије.

На питање како поступити према ближњима који не иду тако често на литургију, он је указао да је осуђивање једна од највећих препрека ка спасењу, те да не бисмо требали бити брзи на ријечима, већ да се молимо за њих.

„Да не будемо никада наметни, него да будемо тихи, да будемо људи који се моле за друге, а да они и не знају, да никада не причамо другима да смо се молили за њих, да смо им помагали на тајанствен начин. Треба бити благ, јер Бог трпи нас који смо заиста никакви, а да смо сви били бољи, не би данас било овакво стање у свету. Не би можда били ни ратови, ни природне катастрофе, ни толики немири међу људима, али пошто ми сами нисмо бољи, како онда можемо да намећемо терет другим људима? Да се правимо свети, а ни сами нисмо свети. Него у смирењу да се молимо једни за друге и да не будемо као они који ће да терају правду, него они који ћемо бити помоћ свим другим људима и да једне друге подржавамо у нашим животним потешкоћама и околностима. Да будемо доброћудни. Пожељно би било да иде цела породица на литургију, али обзиром да је то понеки пут тешко, на нама је да се молимо за своје ближње који не иду на литургију из разноразних разлога. Ми не треба да гледамо разлог, треба да гледамо пре свега њих као личности и да се молимо Богу за њих и да их Бог просветли и отвори њихово срце. Ако се ми вратимо са литургије и кренемо кући, а понашамо као да смо изнад њих, да смо супериорнији, е онда нема пуно ефекта. Треба бити смирен, кротак, као што су били Свети старац Тадеј, патријарх Павле, митрополит Амфилохије... Видјећи грех других људи, не требамо бити неки који ће осуђивати, него треба да раздвојимо грех од тих личности, можда би било добро свакоме од нас – прво да се мало помоли, па онда тек нешто ако му Бог отвори срце да каже другом, јер нажалост данас смо сви постали брзи да осуђујемо све, почевши од његове светости патријарха, од епископа, свештеника, све око себе осуђујемо, а не знамо крст који они носе. Тако да, било би добро да имамо мало смирења, више љубави и поверења. Ако је човјек у гријеху, не треба ни ми да будемо још један терет на његовој души, него напротив, треба да се молимо за њега, да будемо један велики загрљај.“ – казао је између осталог архимандрит Евсевије.

Комплетан разговор послушајте на сајту Радија "Светигора".

Невена Марић

mitropolija.com